

pedem illum, quem superbiam illi vocaueret: quam pes alter comitatur, qui secū D
trahit velocem ad vitæ perniciem procliuatam, in quam frequēter admodū
cespitat: cernuūsq; cante rij more in fossam laplabūdus corrūit. Ex posticis pes
alter malæ perseuerantiæ subsequētem pertinaciam ostendit, alter perperam
factorum exultationem: quæ omnia effrænum & exultantem Platonis equum
mira similitudine describunt. Iocose verò Teius Anacreon cū muliebrem
factum, arrogantēmq; animum incefferet, puellam quandam equino compar-
auit pullo, in quem nemo adhuc inscendisset, atque ita assultim nullo cohibita
fræno temerè vagaretur: cuius sententia versus hi superfuere:

Πῶλε φρονίητι δὴ με	Σπρέφομε ἀμφὶ τέρματα δρόμῳ.
Λόξον ὄμμασι βλέπεσθα	Νῦν δὲ λειμῶνασ τε βόσκει,
Νηλέωσ φάγεις; δοκίει δὲ	Κεῖφα τὲ σκιρτώσα παύξεις.
Μυδὲν εἶδέναι ἄφρονισθε	Δεξιὸν ἤ ἰσώσοιέτην.
Τοὶ γὰρ λῶσ μὲν ἄν τοι τὸν χαλιῶν	Οὐχ ἔξεις ἐπιμελάτην.
Ἐμβάλλομι, νύιασ δ' ἔχων	

Quos quidem utcunq; potui, candore haudquaquam pari Latinos feci: E

Pulle Thraicia ecquid, ὄ με	Meta in ambitum, atque sinem.
Torue luminibus petitum	At tu amena prata pascis,
Impiè fugiēt uideris	Molle sed lasciuienti
Nil quidem sapererat perita	Non erit magister usquam
Pulchrè eris tibi si lupatos	Sessor, insultare qui te
Illigauero, moxq; habenas	In modum probe instruat.
Sumpsero, atque circumuertero	

Ad hoc facit lepidissima Ode illa Horatiana de indomita vitula:

Nondum subacta ferre iugum valet
Cervice, nondum munia comparis
Aequare, nec tauri uentus
In vomerem tolerare pondus:
Circa virentes est animus tuae
Campus iuuentæ, nunc fluuiis grauem
Solantis æstum, nunc in udo
Ludere cum vitulus salictō
Prægestientis. Et altera, vbi hæc sunt super equa:
Que velut latis equa trimsa campis
Ludit exulium, metuitq; tangi
Nuptiarum experts & adhuc proteruo Cruda marito.

Quòd verò Anacreon mulierem equini pulli cognomine vocitarit, facit idem
Nicaner, metaphoram eandem scitè profecutus, vbi de iis agit, quæ contra ve-
nenum vitilia sunt: puellare quippe lac adhiberi commodum. Is enim lac pulli,
pro lac puellare, Anacreontio vocabulo posuit, eo versu:

Θηλυτέρης πάλαιο χέασ ὄσων ἄλλο τε νύμφαις.

quod castigatus in manuscriptis codicibus νύμφαις legit. Fœminei quippe pul-
li lac, & si fieri possit, virginis, viridissimo scilicet ætatis flore vigentis, balsamo
(vt vulgata obiter corrigantur exemplaria, in quibus βλασάμοιο scriptum est)
instillandum monuit. Hic interpretes nō de equini pulli lacte dictum volunt,
sed de muliebri, quod Erasistrati autoritate confirmant, dicentis ἐν τῶν περὶ γα-
νασίμων, vitile esse lac muliebrem.